

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Máte v rukou poslední letošní číslo Zpravodaje. V úvodu Vám předkládáme stručnou zprávu o 35. výroční konferenci CSI, která se letos konala v Mnichově. I nadále nejvíce prostředků CSI směřuje do Súdánu v rámci projektu osvobozování otroků. Otroci a obchodování s otroky je velice nepříjemný jev lidských dějin. Týká se mnoha prostorů a časových úseků světových dějin. Hodně se o něm mluví v souvislosti s Amerikou. Tamní historici se k tomuto jevu postavili čestně. V některých společnostech bylo otroctví součástí života, někde tomu tak bylo ještě donedávna a někde tomu tak dokonce je dodnes. Ale z tématu se stalo tabu. Dějiny Blízkého a Středního východu bez otroctví, to je jako vyprávět minulost amerického Jihu či Římské říše bez otrokářství. Přesto se to běžně dělá. Většina především obecných příruček věnujících se dějinám blízkovýchodních a středovýchodních dějin o otroctví nezmínuje vůbec nebo to bagatelizuje. V našem Zpravodaji ale o otroctví informujeme pravidelně a navíc CSI už 17 let úspěšně působí v Súdánu, kde vykupuje svobodu otrokům, pomáhá jim setkat se s rodinou a začít nový život. John Eibner ve svém dopise popisuje svou poslední zářijovou návštěvu v Jižním Súdánu.

S potěšením jsme obdrželi zprávu, že téměř po třech letech byl propuštěn iránský pastor Josef Nadarchání z vězení (původně odsouzený k trestu smrti) a vrátil se ke své rodině. Do Íránu byly v těchto dnech uděleny letošní Sacharovovy ceny za svobodu myšlení. Laureáty jsou dva věznění iránské aktivisty - právnička Nasrín Sotúde a režisér Džafar Panahí. Andrej Sacharov – sovětský fyzik, který se podílel na vývoji vodíkové bomby, později nepohodlný obhájce lidských práv v SSSR a nositel Nobelovy ceny míru napsal v roce 1968 ve svých „Úvahách o pokroku, mírovém soužití a intelektuální svobodě“ tato stále aktuální slova:

„Nic neohrožuje svobodu lidské osobnosti a smysl lidského života tak jako válka, bída, teror. Existuje však ještě celá řada velmi vážných nebezpečí zdánlivě podružnějších, ve skutečnosti však o nic méně hrozivých. Jedním z nich je ohlupování člověka ‚masovou kulturou‘ se záměrnou nebo komerčně motivovanou tendencí ke snížení intelektuální úrovně a problémovosti, s důrazem na rozptýlení a zábavu nebo ryzí utilitarismus,“

Naše západní společnost rychle zapomíná na oběti a odříkání mnoha generací našich předků při budování svobodné blahobytné společnosti. A tak i z důvodů, které zmiňuje A. Sacharov, duchovně tápe a ztrácí se hodnot, které ji po staletí formovaly. Dr. Habib Malik v rozhovoru žádá Západ o pomoc pro křesťany na Blízkém a Středním východě. Jeho rady Západu a jeho politikům určitě stojí za přečtení.

Také papež Benedikt XVI v promluvě na své cestě po Libanonu vybízí křesťany ke konkrétním skutkům pomoci rozličným církvím, aby mohly všude na světě žít svou víru v Krista ukřižovaného, zabitého a zmrtvýchvstalého pro spásu všech.

Na webové stránky CSI-CR umísťujeme aktuální zprávy. Můžete se také přihlásit k odběru denních modliteb za pronásledované křesťany. Vás, přispěvatele CSI, chci upozornit, že s lednovým číslem obdržíte doklad pro daňové účely. Opět Vás prosím o podpis a odeslání protestního lístku. Děkuji Vám všem, kdo ve svých farnostech organizujete sbírky pro CSI. Děkuji Vám kněžím, řeholnicím, řeholníkům a laikům, že pomáháte s šířením Zpravodaje CSI.

V blížícím se adventu nezapomínejme na naše pronásledované bratry a sestry v Kristu!

Ing. Monika Kahancová

Foto na obálce: Nigerijská vdova a matka dvou dětí Armar Jeremia (29). Její manžel se stal obětí islamistické sekty Boko Haram

35. výroční konference CSI

Ve dnech 12. a 13. října proběhla v Mnichově **35. výroční konference Mezinárodní křesťanské solidarity (CSI)**. Křesťanská mezinárodní solidarita byla založena dne 15. dubna 1977 jako mezikonfesní mezinárodní organizace.

Herbert Meier

Prezident CSI - Herbert Meier v úvodu konference hovořil o výroční zprávě za rok 2011. Také v minulém roce směřovalo nejvíce prostředků a organizační aktivity CSI do Súdánu. CSI se zaměřovala na vykupování otroků pocházejících z křesťanského jihu a odvěčených Araby na muslimský sever. Za

17 let úspěšného působení CSI osvobodila více než 100 000 otroků a ještě zbývá osvobodit tisíce otroků. CSI zřídila kliniky, sirotčinec a pomáhá osvobozeným otrokům s novým začátkem. Dalším hlavním projektem CSI bylo v minulém roce úsilí o záchranu křesťanů na Blízkém východě před vyhlazením. Situace křesťanů na Blízkém východě se v posledních letech dramaticky zhoršuje a dochází k rychlé likvidaci starobylých církví. Arabské revoluce tento proces spíše urychlují a hrozí, že celá oblast bude „vyčištěna“ od nemuslimských náboženství.

Zástupci národních poboček na konferenci představili svou činnost. O záměrech české pobočky hovořila Monika Kahancová – výkonná ředitelka CSI- ČR. V nadcházejícím období bude česká pobočka ve svém Zpravodaji, na webu i formou přednášek informovat veřejnost o situaci pronásledovaných křesťanů. Chce i nadále působit na politiku, aby na mezinárodním fóru nemlčeli. Vedle podílu na projektech švýcarského ústředí CSI bude CSI- ČR dále podporovat vlastní projekt, kterým je finanční pomoc salesiánské misii v indickém Manipuru, kde několik desetiletí působil loni zesnulý otec Jan Med. Chceme se také intenzivněji zajímat o situaci křesťanů v Bělorusku.

Výroční konference schválila Akční plán pro rok 2013. Prioritami zůstává činnost CSI v Súdánu, na Blízkém východě v Pákistánu a Indii.

O působení CSI Vás budeme samozřejmě průběžně informovat.

Súdán - John Eibner umístil na stránky CSI-USA dopis o své poslední návštěvě v Jižním Súdánu:

*Vážení přátelé,
na cestě v Jižním Súdánu jsem se já a můj tým setkali se skupinou lidí, kteří byli osvobozeni s otroctví a to díky práci podzemní sítě CSI pro vyhledávání otroků. Tito lidé se vraceli domů jenom s rancem šatů na*

zádech, jinak nemají nic. Mnozí z nich mají různé nemoci a vážná zranění způsobená jejich majiteli.

Snažíme se umožnit setkání s jejich vlastními rodinami, poskytujeme jim lékařskou péči, základní balíček pro přežití a kozu.

Toto naše úsilí umožňujete svými dary. 50 dolarů stačí na koupi vakcíny pro dobytek a za tuto vakcínu vyměníme život jednoho otrocka. Dalších 50 dolarů stojí základní balíček pro přežití. Vaše dary, jakékoliv velikosti mají zásadní význam pro naše zajaté bratry a sestry.

Všichni tito byli buď uneseni a zotročeni během občanské války v Súdánu anebo se do otroctví narodili. Současný mír mezi severním a jižním Súdánem je křehký a nevíme jak dlouho bude trvat. Toto období míru je pro nás příležitostí k osvobození co nejvíce otroků.

OSN a další mezinárodní organizace nedělají téměř nic pro osvobození súdánských otroků. Společně s Vámi ale můžeme zabránit, aby se další generace dětí narodila do súdánského otroctví.

Při práci v Súdánu jsem vyslechl vyprávění o mnohých lidských osudech. Bohužel po tolika cestách už vím co mohu očekávat. Čekám na setkání s lidmi jako je osmiletá dívka Nyibol. Potkali jsme se při mé poslední cestě do Jižního Súdánu. Nyibol měla obrovskou infikovanou ránu na noze. Popsala mi, jak ji její majitel napadl mačetou, protože ji našel, jak si hraje s dětmi ostatních otroků. Nyibol zná jenom život v otroctví o svobodě neví nic. Neví kdo jsou její rodiče. Neví kde je její rodná vesnice... Ale ví jednu věc. Ví, že Frederick Douglass - významný americký abolitionista - jednou řekl: „není člověka na zemi, který by nevěděl, že otroctví je pro něj špatné.“

Děkujeme, že spolupracujete s CSI. Děkujeme, že nám pomáháte naplňovat tuto pravdu.

S pozdravem Dr. John Eibner - CSI-USA

Pozn.: Frederick Douglass (1818-1895), jeden z černošských vůdců abolitionistického hnutí v USA. Abolicionistické hnutí usiluje o zrušení otroctví.

Sýrie - Je nutné se zasazovat o náboženské menšiny

Bývalý libanonský prezident Amine Gemayel mluvil o genocidě, kterou islamističtí extrémisté vedou proti křesťanům na Blízkém východě, již v lednu 2011. Podobně varovala před genocidou i CSI. V Sýrii (20 milionů obyvatel, 74% sunnitů) se naplňují ty nejčernější obavy.

Již jeden a půl roku zuří v Sýrii boje. Obě strany dělají mimořádně hrůzné skutky. Tisíce obyvatel je zabito, nejméně 200 000 lidí uprchlo do sousedních zemí Turecka, Jordánska, Libanonu a dokonce Iráku (září 2012).

syrští uprchlíci v Libanonu

nechuť k Assadovým násilnostem. Podobně se vede i muslimským menšinám – šíitům nebo alavitům.

syrští běženci

Bojující strany

V konfliktu stojí na jedné straně převážně sunnitské povstalci, které podporují státy se sunnitskou většinou – Saudská Arábie, Katar a Turecko, ale také USA a EU. Na druhé straně je prezident Bashar al-Assad (vládl za podpory umírněných muslimů a křesťanů), podporovaný Íránem a Ruskem. Bashar al-Assad je alavita. Alavité se zřídka označují za muslimy. Uctívají Mohammeda, ale ne jako proroka, ale jako božského. Na stejné úrovni je i Ali, Mohamedův zeť, hlava šíitů. K tomu je třeba dodat, že alavité nedodržují striktně islámské předpisy o postu a modlitbách.

Náboženský konflikt

Dlouho bylo sporné, zda jsou povstalci zaměřeni na náboženské menšiny. Mezitím bylo uvedeno i v renomovaných novinách, jako Spiegel a dalších, že konflikt dostává konfesionální pozadí. Už na počátku občanské války skandovaly povstalecké patroly: „Křesťané do Bejrútu a alavité do rakve!“ Před občanskou válkou bylo v Sýrii asi 10% křesťanů a během konfliktu jejich počet rychle klesá. Ve městě Homsu bylo 90% křesťanů buď zabito, nebo vyhnáno či odvečeno. Ohavnosti a krutosti jsou obvykle provázeny voláním jako Allahu Akkbar nebo „smrt nevěřícím“. Povstalecké bojůvky jsou stále posilovány přílivem islamistů ze zahraničí a k prohloubení násilí burcovány příslušníky Al-Kaidy. V červenci 2012 vyjádřil biskup z Alepa, Antoane Audo, svoji starost o křesťany v jeho městě a podobně i v Damašku. Potká je stejný osud jako ty v Homsu a budou muset utíkat. Strach z budoucnosti je u mnoha křesťanů ještě větší než

USA podporují sunnitské islamisty

Povstalci jsou prakticky od počátku občanské války podporováni Spojenými státy. USA se zavázaly svrhnout Assada, jelikož by to mohlo vést k značnému oslabení Íránu - Assadova nejbližšího spojence. Přitom uzavřely USA spojení se Saudskou Arábií, Katar a Tureckem, tedy se zeměmi, kde jsou soustavně porušována lidská práva, především náboženská svoboda. CSI mnohokrát upozorňovala prezidenta Obamu i republikánské kandidáty na ohrožení náboženských menšin v celé oblasti. USA se musí při kontaktu s rebely a s nimi spojeným zeměmi jasně vyjádřit pro práva menšin a náboženskou svobodu.

Švýcarská angažovanost v Sýrii

Švýcarsko se snaží přispět k řešení konfliktu. Nebezpečí, že budou rebelové vyzbrojeni švýcarskými zbraněmi, s kterými by mohli provádět náboženské čistky (zabíjení a vyhánění „nevěřících“), bylo hlavním bodem rozhovoru CSI se zástupci ministerstva zahraničí. Další diplomatické úsilí Švýcarska se zaměřuje na spojence rebelů – Saudskou Arábií, Katar a Turecko - a snaží se je přimět, aby se postavili proti náboženské nerovnosti, nárokům islamistů na vedoucí roli a pro spravedlivé státní struktury. Zdá se totiž, že od počátku povstání měli rebelové pronásledování menšin (do konfliktu v Sýrii nepřítomné) v plánu. V červnu byla v Ženevě uspořádána konference o Sýrii za účasti OSN, Ligy arabských zemí a účastníků konfliktu. Mimo jiné se jednalo o tom, jak by měla Sýrie vypadat po pádu Assada. CSI se zasazuje o to, aby práva syrských občanů nezávisela na jejich náboženské příslušnosti.

Západ musí chránit menšiny na Blízkém východě

Padne celý Blízký východ do rukou islamistů? Má-li se tomuto vývoji zabránit, musí Západ ustoupit od své minulé politiky - prohlásil libanonský historik dr. Habib Malik - docent na americko-libanonské univerzitě v Biblos (Libanon).

Dr. Habib Malik

„Ovládnou-li islamisté arabský svět, zatímco vy spíte, doplatíte na to i vy“, řekl libanonský historik a křesťan dr. Habib Malik na jedné z akcí CSI v červnu 2012. Na Západ se potom uchýlil mnoho těch, kteří nebudou chtít žít pod vládou islamistů. Zároveň lze očekávat, že terorismus nabere dříve nevýdaný rozsah.

Islamisté zastrašují

Takzvané arabské jaro se vyvinulo přesně tímto směrem. Malik se obával, že ve většině zemí Blízkého východu se prosadí islamistické strany, neboť jsou lépe organizovány než liberální síly a budou masivně podporovány finančně silnými státy – Saudskou Arábií a Katar. „Militantní islamistické skupiny nahradily liberální nositele revoluce, kterými byli přirozeně umírnění sunnité“, upřesňuje Malik: „Avšak byli slabí a brzy umlčeni, protože na zastrašení všech stačí hrstka extrémistů“.

„Arabská noční můra“

Mnozí křesťané mají obavy z hrozících změn, vysvětluje Malik. Také za diktátorů nebyli rovni muslimům (měli status dhimmi

– trpění a platící za to zvláštní daň), ale mohli počítat s jakous takous vymahatelností práva. Nyní se pojem „Arabské jaro“ jeví mnohým křesťanům spíše jako špatný vtip, protože „Arabské jaro“ se proměnilo v noční můru. Postavení křesťanů se znatelně zhoršilo. A pod nadvládou islamistů nemá pokojné soužití náboženství budoucnost.

Co by měl Západ dělat

Podle Malika nedůvěřují mnozí křesťané na Blízkém východě Západu. A mají pro to mnoho důvodů. Západ nemá, pokud je patrné, žádná hodnotná opatření na ochranu křesťanů a dalších menšin. Je jasné patrné, že chybí pravý politický zájem. Exodus křesťanů z Iráku je toho tragickým důkazem. Statisíce křesťanů jsou od vstupu Američanů v roce 2003 do země na útěku, což je smutný výsledek pro USA a zároveň jasný signál, že vyhánění a vraždění náboženských menšin je považováno za okrajové ztráty v bitvě. Západ se sice zasadil za odstranění diktátorů, bylo to však pozdě a menšiny se dostaly před popravčí čety. Při tom měli právě domácí křesťané sehrát důležitou roli pro posílení povědomí o svobodě, demokracii a lidských právech v muslimské společnosti. Proto má podpora domácích křesťanů dlouhodobě velký význam. Malik jasně ukázal, oč se má Západ zasazovat.

Írán a Rusko musí být zapojeny do konfliktu v Sýrii včetně jeho řešení. Jmenovitě *Šiitský Írán* je důležitý jako protiváha islamisticko-sunnitské Saudské Arábie. Přirozeně bude vadit jeho spojení se šiitským Hizbaláhem. Nyní se ale dá jen volit mezi špatným a horším. Jen 15% ze všech muslimů jsou šité a ti nechávají dveře otevřené pro liberální výklad koránu. Proti stojí čtyři velké sunnitské právnícké školy, které vykládají korán velmi striktně. Reformám se uzavřely již dříve.

Saudská Arábie a Katar nesmějí podporovat islamisty v jiných zemích. „Otrávený regionu“ je z valné části vina Saudské Arábie. Bohužel Západ kvůli ropě odmítá zakročit proti islamistickým státům v Zálivu.

Západ musí stávající svobody chránit a stavět na nich a usilovat o demokracii i když na tomto poli prozatím mnoho neudělal. „Nestačí jednoduše jen souhlas národa, ale nutný je také právní stát a práva pro menšiny“. Zde je potřeba vykonat ještě mnoho podpůrné práce, aby ohrožované menšiny v regionu dostaly hlas.

CSI uspořádala, jako svůj příspěvek k řešení konfliktu v Sýrii, přednášková turné tří odborníků na problematiku Blízkého Východu (Daniel Pipes, Taner Akcam a Habib Malik).

Střecha nad hlavou, jedno teplé jídlo a školní pomůcky pro děti běženců

Překládáme pro vás rozhovor se syrským farářem Hana Ghoneim. Naše média sice nejsou skoupá na informace o situaci v Sýrii, ale tyto informace jsou, slušně řečeno, politicky korektní a nevystihují pozadí konfliktu. Zkrátka: Arabské země Zálivu mají největší zásoby ropy!

Syrské uprchlické děti na hranici s Libanem

Máte aktuální zprávy ze své vlasti?

Denně dostáváme zlé zprávy. Před pár dny byl rebely odvezen jeden muž z naší vesnice Maaruneh, ve které žije 1200 křesťanů. Žádali výkupné v přepočtu 90000 Euro! To vyvolalo mezi lidmi paniku. V křesťanských čtvrtích Allepa vyhnali povstalci střelbou obyvatele. Současně byla napadena rezidence našeho melchitského arcibiskupa Jena-Clementa Jeanbarta. Ten musel ze svého domu uprchnout. Byla to pomsta rebelů, protože biskup čtyři dny před tím vyzval své věřící, aby nedávali rebelům žádné zbraně.

Naštěstí přišla včas pravidelná armáda, aby zabránila zničení také našich domů.

Jak vypadá současná situace utečenců?

Jejich humanitární situace je katastrofální! Je daleko dramatictější, než je v cizině podávána. Chybí potraviny a základní zdravotní péče je sotva k dispozici. Snažíme se pomoci, kde můžeme. Často je té pomoci zabráněno, protože na mnoha ulicích je riskantní se pohybovat. Každou chvíli se můžete nachomýtnout k požáru. Podvědomý strach je všudypřítomný. Přesto jsou oblasti, třeba v některých čtvrtích Damašku, kde je život normální. Lidé se snaží někde přežít.

Jak vidíte situaci křesťanů po pádu Assada?

My Syřané, jak křesťané, tak i většina muslimů, si myslíme, že svržení prezidenta Assada přivede zemi do chaosu bez konce a jeho vliv na sousední země – tedy Izrael, Libanon a Irák - lze jen těžko předpovědět. Mějte na mysli, že Assad nehraje v tomto konfliktu hlavní roli i když to západní média často tvrdila. Hlavní jsou zájmy Íránu, Ruska a USA. Syrský lid nechtěl žádnou občanskou válku. Importované zahraniční síly s extrémistickými záměry – nejspíše ze Saudské Arábie (SA) a Kataru vyprovokovaly konflikt, zpočátku z hospodářských důvodů. A Syřané za to platí účet.

Vzplanou náboženské konflikty?

Výrazně wahhábistické země*), už zmiňovaná SA a Katar, tento konflikt rozdmýchávají. Snaží se jej přeměnit na občanskou válku. My Syřané - jedno zda muslimové nebo křesťané, jsme do vypuknutí konfliktu v březnu 2011 stále žili v pokoji vedle sebe. Proto se domácí politici snažili zabránit vměšování z venku a trvali na mezináboženském dialogu, který u nás už dlouho dobře fungoval.

Nač použijete těch asi 8000 Euro, která darovali čtenáři a čtenářky pro rodiny utečenců?

Především chci všem dárcům srdečně poděkovat. Bude to příspěvek pro přibližně 1300 rodin utečenců, kteří v Damašku naléhavě potřebují pomoc pro přežití - především

střechu nad hlavou a jedno teplé jídlo denně. Školákům (400), kterým v září začala škola, opatříme nejnutnější školní potřeby. Jejich život musí pokračovat...

Jaké jsou náklady na jednoho školáka a jak vůbec pomoc organizujete?

Když koupíme co nejlevněji to nejnutnější, je to kolem 7 Euro. My aktivní kněží a dobrovolníci jdeme za křesťanskými rodinami a když narazíme na potřebné, snažíme se pomoci, jak můžeme. O poskytnuté pomoci se vedou jmenné a věcné záznamy. Ubytováváme je v soukromých bytech nebo u příbuzných, další v církevních zařízeních. Snažíme se, aby rodiny byly pohromadě. To posiluje solidaritu. A u svých dobrých křesťanských známých hledají útočiště i muslimové. I těm pomůžeme, pokud můžeme. Dnes je v naší křesťanské vesnici pět muslimských rodin. Je to pro nás dobrá příležitost prokázat blíženeckou lásku i jinověrcům.

Zdroj: CSI

**)Wahhábismus*

Před více než dvěma sty lety uzavřel kmenový náčelník Muhammad ibn Saud dohodu se šejchem Muhammadem ibn Abdem al-Wahhábem, náboženským heretikem, který tehdejší islám zavrhl jako zkažený a požadoval návrat k čisté víře. Ibn Saud se

zavázal, že bude se svými bojovníky šířit Wahhábovo učení a „napravit“ pomýlené, a al-Wahháb zase slíbil, že za ochránce pravé víry bude považovat jen ibn Sauda, který se brzy stane pánem celé Arábie. Jeho předpověď se vyplnila až po padesáti letech krvavých bratrovražděných bojů. Saúdská královská rodina závazek svého předka dodržuje. Když při západu slunce zazní táhlé volání muezina vyzývajícího věrné k modlitbě, kanceláře, úřady i obchody v celém Rijádu zavrou. Muži v tradičních dlouhých bílých hábitech a s kostkovanými kuffijemi i ženy zahalené od hlavy až k patě do černého spěchají k mešitě, zatímco ulice pročešává muttawa, obávaná náboženská policie, která se stará, aby se modliteb účastnili opravdu všichni.

Přísná pravidla, jimiž se řídí chování i oblékání, se dodržují s krutostí až barbarskou. V březnu 2002 vypukl v jedné dívčí škole v Mekce požár. Mnoha studentkám se podařilo plamenům uniknout, nestačily si ale zahalit obličej závojem, a tak je fanatičtí příslušníci muttawy zahnali do budovy zpátky. Čtrnáct školaček uhořelo a desítky dalších utrpěly těžké popáleniny.

Z časopisu Výběr, únor 2003, str. 83,4

Pákistán – naše protesty musí pokračovat

Asia Bibi a Younis Masih byli oba odsouzeni k smrti. Odvolali se k vrchnímu soudu v Lahore. Soud se zdráhá vynést rozsudek, přestože je zjevně možný jen jediný: zproštění obžaloby a osvobození.

manželka a syn Younise Masiha

Případ 35letého Younise Masiha začíná jedné zářijové noci v roce 2005. Ze sousedního bytu se pozdě v noci stále rozléhá hlasitý zpěv. V takovém kraválu není možné spát. Nakonec jde tedy křesťan Younis poprosit svého muslimského souseda, aby oslavovali trochu tišeji. To pobouřilo slávici: „Co je tomu křesťanovi do toho!“ Příštího dne napadlo asi 40 muslimů Younise a jeho ženu a těžce je zranili. Vyplenili také několik okolních domů křesťanů. Muslimský duchovní Hafiz Abdul Aziz, který noční oslavu vedl, podal na Younise trestní oznámení: rouhal se proroku Mohamedovi!

Rozsudek smrti pro nevinného

Ve vězení byl několikrát napaden spolu-

vězni. Proces mohl sledovat jen videopřenos na cele, protože v soudním sále mu hrozilo zabití. Pro rouhání se Mohamedovi byl odsouzen k smrti a velmi vysoké pokutě. Jeho obhájce, Pervez Aslam Chaudry, dosáhl odvolání k vrchnímu soudu v Lahore. Po šesti letech však dosud nebylo rozhodnuto. Také obhájce se musí obávat o svůj život, obhájí-li „rouhače“ proti Mohamedovi. V květnu 2006 byl při atentátu na své auto těžce zraněn a jeho kolega Rana Javez Rafiq přišel o život.

Asia Bibi

**Žádejte pákistánského premiéra
o propuštění Asie Bibi a Younise Masiha:**

Podobně jako Younis byla k smrti odsouzena i **Asia Bibi**, protože se údajně rouhala Mohamedovi. Podle pákistánského zákona jde o horší zločin než krádež nebo vražda. Je to „zločin nad všechny zločiny“ řekla Asia Bibi v knize, kterou pro ni napsala francouzská novinářka Anne-Isabelle Tollet. S tímto obviněním nelze totiž nic udělat, jen ztratit všechno.

Zákon o rouhání - zákon džungle

Tzv. „Zákon o rouhání“ platí v pákistánském trestním zákoníku od roku 1986. V podstatě se vztahuje na urážku každého náboženství. V mnoha případech stačí čisté podezření z rouhání Bohu. Nejtěžší tresty jsou za zhanobení Koránu (§ 295-B, doživotní vězení) a urážku Mohameda (§ 295-C, trest smrti). Již od počátku platnosti je kritizován, protože je v Pákistánu zneužíván k diskriminaci jinověrců a řešení rozepří mezi lidmi. Od roku 1986 do současnosti bylo - podle údajů výboru „Iustitia at Pax“ katolické církve - kolem tisíce osob (některé zdroje uvádí 1 800 osob) obžalováno v Pákistánu kvůli zlehčování Islámu.

Křesťanská mezinárodní solidarita
Christian Solidarity International
PO BOX 11
549 01 Nové Město nad Metují
Czech Republic

21 Kč

Prime Minister of Pakistan
Raja Pervez Ashraf
Prime Minister House
Islamabad
Pakistan

Rozdíl mezi mladými křesťany a muslimy

Biskup Claude Dagens, který je také delegátem francouzského episkopátu pro Synod o nové evangelizaci, podotýká, že paradoxně pozitivní vliv na předávání víry má také stále výraznější přítomnost praktikujících muslimů:

Biskup Claude Dagens

„Dnešní mládež má velmi často muslimské přátele a kolegy. A ukazuje se, že mladí muslimové dokáží obvykle velmi dobře vysvětlit v

co věří a v čem spočívá jejich náboženská praxe – například měsíc postu, ramadán. Katolíci s tím naopak mívají velké problémy. Nechci tady glorifikovat islám. Chci ale říci, že jeho přítomnost je pro nás výzvou, abychom i my dovedli jasně a bez červenání říci v koho věříme a jak prožíváme svou víru.“

Řekl biskup Claude Dagens, jeden z francouzských biskupů, kteří jsou v Římě na návštěvě ad limina.

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**
sv. František z Assisi

Dear Prime Minister,

We are dismayed to hear about the continued imprisonment of the Christians Younis Masih and Asia Bibi, who have been sentenced to death on blasphemy charges. Both cases are presently under appeal at the High Court of Lahore. Credible sources within Pakistan as well as abroad have drawn attention to the lack of evidence to support the allegations held against them. We are also alarmed about the death threats against Pervez Aslam Chaudhry, Younis Masih's lawyer.

As a matter of urgency, we call on you as the new Prime Minister to actively work for the release of these innocent people as well as for the revision of the „Blasphemy Laws“, which have led to the imprisonment of so many innocent people in Pakistan, Christian and non-Christian alike. We furthermore call on you to ensure the safety of Pervez Aslam Chaudhry.

Yours sincerely and respectfully,

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Jsmo rozhořčeni pokračováním věznění Asie a Younise, kteří jsou odsouzeni za rouhání k trestu smrti. Oba případy jsou nyní u vrchního soudu. Důvěryhodné zdroje v Pákistánu i zahraničí upozorňují, že chybí důkazy a jedná se o zneužití zákona o rouhání. Zároveň nás zneklidňuje ohrožování jejich obhájců. Žádáme proto propuštění nevinných a zároveň revizi zákona o rouhání, který je příčinou věznění tolika nevinných lidí. Žádáme také zajištění bezpečnosti pro obhájce.

Cesta Benedikta XVI do Libanonu

Vzhledem k situaci na Blízkém Východě, která tak dramaticky postihuje naše bratry ve víře, pokládáme za užitečné věnovat slovům papeže pozornost.

Mezi Křížem a Zmrtvýchvstáním existuje nerozdělitelné spojení

Z promluvy Benedikta XVI. při podpisu apoštolské exhortace, Libanon - Harissa

Těší mne přítomnost pravoslavných, muslimských a drúzských delegací, jakož i představitelů kultury a občanské společnosti v této bazilice sv. Pavla. Pokojné soužití islámu a křesťanství, dvou náboženství, která vytvořila velké kultury, tvoří originalitu sociálního, politického a náboženského života v Libanonu. Nelze se než radovat z této skutečnosti, kterou je třeba maximálně povzbuzovat. Svěřuji tuto touhu náboženským představitelům vaší země. Vřele zdravím drahou řecko-melchitskou komunitu, která mne hostí. Vaše přítomnost propůjčuje slavnostní ráz podpisu posynodální apoštolské exhortace *Ecclesia in Medio Oriente*, a dosvědčuje, že tento dokument, jenž je zajisté určen všeobecné církvi, nabývá zvláštní důležitosti pro celý Blízký východ.

Prozřetelnost tomu chtěla, že k tomuto aktu dochází právě v den svátku Povýšení svatého Kříže, který byl poprvé slaven na Východě roku 335 těsně po posvěcení baziliky Zmrtvýchvstání zbudované na Golgotě nad hrobem našeho Pána císařem Konstantinem Velikým, kterého si připomínáte jako světce. Za měsíc se bude slavit 1700. výročí zjevení, ve kterém se mu během symbolické noci jeho nevíry ukázal třpytivý monogram Kristův, přičemž uslyšel hlas, jenž řekl: "V tomto znamení zvítězíš!" Později Konstantin podepsal Milánský edikt a jeho jméno nese město Konstantinopol. Domnívám se, že posynodální exhortace může být čtena a vykládána ve světle svátku Povýšení svatého Kříže a zejména ve světle Kristova monogramu X (chí) a P (ró), tedy prvních dvou písmen slova Χριστός. Toto čtení vede k autentické-

mu znovuobjevení totožnosti pokřtěného a církve, a zároveň je výzvou ke svědectví ve společenství a skrze společenství. Nejsou snad křesťanské společenství a svědectví založeny na velikonočním tajemství, na ukřižování, smrti a zmrtvýchvstání Kristově? Nemají v něm svoje plné dovršení? Mezi Křížem a Zmrtvýchvstáním existuje nerozdělitelné spojení, na které křesťan nemůže zapomenout. Bez tohoto spojení by velebení Kříže bylo ospravedlňováním bolesti a smrti, v nichž by tak spatřovalo fatální konec.

Ecclesia in Medio Oriente umožňuje promýšlet přítomnost a uvažovat tak o budoucnosti tímž Kristovým pohledem. Exhortace svými biblickými a pastoračními směrnicemi, svým pozváním k duchovnímu a církevnímu prohloubení, svým doporučením liturgické a katechetické obnovy a svými výzvami k dialogu chce načrtnout cestu ke znovunalezení podstatného: *následování Krista* v obtížném a někdy bolestném kontextu, který může probouzet pokušení ignorovat nebo opomíjet slavný Kříž. Právě nyní je třeba slavit vítězství lásky nad nenávisť, odpuštění nad pomstou, služby nad panováním, pokory nad pýchou, jednoty nad rozdělením. Ve světle dnešního svátku a s ohledem na plodnou aplikaci této exhortace všechny vybízím: nemějte strach zůstat v pravdě a pěstovat čistotu víry. Taková je řeč slavného Kříže! Toto je bláznovství Kříže, totiž umět obracet naše utrpení na volání lásky k Bohu

a milosrdenství k bližním, umět přetvářet bytosti, které jsou napadány a zraňovány v jejich víře a identitě, na hliněné nádoby ochotné nechat se naplnit hojností božských darů cennějších než zlato (srov. 2 Kor 4,7-18). Nejde pouze o symbolickou řeč, nýbrž o naléhavou výzvu konat konkrétní skutky, které stále více připodobňují Kristu a které pomáhají rozličným církvím odrážet krásu prvotní obce věřících (srov. Sk 2,41-47, *Druhá část exhortace*); skutky podobné těm Konstantinovým, kterými dokázal svědčit, vymanit křesťany z diskriminace a umožnit jim otevřeně a svobodně žít svou víru v Krista ukřižovaného, zabitého a zmrtvýchvstalého pro spásu všech.

Ecclesia in Medio Oriente podává návody, jež mohou pomáhat v osobním i komunitním zpytování svědomí, v objektivním zhodnocení úsilí a touhy po svatosti každého Kristova učedníka. Chce také přispět k ekumenismu plného lidské, duchovní a charitativní vřelosti v evangelní pravdě a lásce, jež čerpají sílu z přikázání Zmrtvýchvstalého Pána: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,19-20).

„Neboj se, malé stádce“ (Lk 12,32), a upamatuj se na příslib učiněný Konstantinovi: „V tomto znamení zvítězíš!“ Církve Blízkého východu, nemějte strach, protože Pán je opravdu s vámi až do konce světa! Nemějte strach, protože všeobecná církev vás doprovází svou lidskou a duchovní blízkostí! S těmito dojmy naděje a povzbuzení, abyste byli aktivními protagonisty víry prostřednictvím společenství a svědectví, předám v neděli posynodální exhortaci *Ecclesia in Medio Oriente* svým ctihodným bratrům patriarchům, arcibiskupům a biskupům, všem kněžím, jáhnům, řeholníkům a řeholnicím, semináristům a věřícím laikům. „Buďte dobré mysli“ (Jan 16,33)! Na přímluvu Panny Marie, *Theotokos*, vroucně vyprošuji hojnost božských darů vám všem! Kéž dá Bůh všem národům Blízkého východu žít v pokoji, bratrství a v

náboženské svobodě! Bůh vám všem žehnej. (*Lè yo barèk al-Rab jami'a kôm!*). Děkuji.

Přeložil Milan Glaser

Kéž lidé pochopí, že všichni jsou bratři!

– Benedikt XVI v Bejrutu

Drazí bratři a sestry, obraťme se nyní k Marii, Matce Boží, Naší Paní Libanonu. Prosme ji, aby se přimlouvala u svého božského Syna za vás a zvláště za obyvatele Sýrie a sousedních zemí, prosme o dar pokoje. Vy dobře znáte tragédii konfliktů a násilí, které plodí tolik utrpení. Bohužel, lomoz zbraní je slyšet stále, stejně jako křik vdov a sirotků! Násilí a nenávisť se valí ulicemi a ženy a děti jsou jejich prvními oběťmi. Proč tolik hrůz? Proč tolik mrtvých? Vyzývám mezinárodní společenství! Vyzývám arabské země, aby jako bratři předložili uskutečnitelná řešení, která budou respektovat důstojnost každého člověka, jeho práva a jeho náboženství! Kdo chce budovat pokoj, musí přestat vidět v druhém zlo, které je třeba odstranit. Není snadné vidět v druhém člověka, jehož je třeba respektovat a mít rád, a přece je třeba tak činit, chceme-li pokoj a bratrství (srov. 1 Jan 2,10-11; 1 Pt 3,8-12). Kéž udělí Bůh vaší zemi, Sýrii a Blízkému východu dar pokoje srdcí, umlknutí zbraní a konec veškerého násilí! Kéž lidé pochopí, že všichni jsou bratři! Maria, která je naší Matkou, chápe naše starosti a naše potřeby. Spolu s přítomnými patriarchy a biskupy svěřuji Blízký východ do její mateřské ochrany (srov. Prop. 44). Kéž se s pomocí Boží můžeme obrátit, abychom se horlivě podíleli na vytváření pokoje nezbytného k harmonickému životu mezi bratřími bez ohledu na jejich původ i náboženské přesvědčení.

Zdroj: rádio Vatikán

Co může papežská exhortace *Ecclesia in Medio Oriente* říci Evropanům?

Leszek Gęsiak

Apoštolská cesta Benedikta XVI. do Libanonu (14.-16. září 2012) byla mimo jiné zvláštní příležitostí k setkání a interakci různých kultur, tradic, vyznání a náboženství. Jedním z jejích četných plodů je dokument, který papež odkázal tamní církvi. Apoštolská exhortace *Ecclesia in Medio Oriente* je pokusem o sladění a provázání komplikovaných historických a náboženských procesů, v nichž se v těchto zemích jako v ohnisku čochy koncentrují problémy celého současného světa. Rovněž evropské. Je to země, v níž se zrodila tři velká monoteistická náboženství. Pro celé lidstvo a pro nás křesťany zejména je zemí zvláštní blízkosti zachraňujícího Boha, zemí Ježíše z Nazareta. Chce tedy Svátý otec v poselství Církvi na Blízkém východě pobídnout k reflexi také obyvatele Starého kontinentu?

Papežský dokument lze číst a analyzovat podle různých klíčů a v různých kontextech. Avšak to, co v něm zcela jistě převládá, je volání po dialogu. V blízkovýchodním kontextu má ovšem zvláštní rozměr. Právě tam na sebe naráží přítomnost a působení tří monoteistických náboženství. Právě tam je zvlášť silně slyšet hlas modliteb různých větví rozděleného křesťanstva. A rovněž tam uchovávají své tisícileté tradice a slaví liturgii ve svých prastarých ritech katolické východní církve ve společenství s Petrovým nástupcem. Možností a fór dialogu je mnoho. O tom, jak je obtížný a jak závažné jsou důsledky jeho nedostatku, svědčí bolestné a často velmi krvavé dějiny těchto zemí. Dějiny, do nichž patří také události nejnovější doby, posledních let, měsíců a dnů, provázané s roztržkami uvnitř islámu, zneužíváním náboženského fundamentalismu k politickým cílům, nemluvě o terorismu, souvisejícím s obchodem s narkotiky, stejně jako s politickými a ekonomickými zájmy států jiných kontinentů.

Když papež mluví o mezináboženském dialogu, zdůrazňuje, že v blízkovýchodní perspektivě jej nediktují pragmatická politická či sociální řešení, nýbrž staví se především na teologických základech, které se odvolávají k víře. Právě víra totiž ujišťuje člověka v přesvědčení o Boží existenci, o Jeho dobrotě a lásce, kterou nabízí člověku. Právě ona, nezávisle na deklarované náboženské příslušnosti, uschopňuje člověka, aby se otvíral dobru a pravdě, kterou může mít i ten, kdo věří jinak.

V Evropě se mnoho mluví o dialogu. Podobně se mnoho mluví o svobodě ve všech jejích aspektech a odstínech. Dialog je totiž se svobodou neoddělitelně spjat. Možná právě ve stínu nové papežské exhortace si obyvatelé Evropy musí znovu položit otázku, jak chápou svobodu a dialog. Křesťané Blízkého východu, kde chybí nejen mír a stabilita, ale jsou ohroženy i elementární podmínky jejich existence jako vyznavačů Krista, mnoha způsoby dokazují, že jejich identita zůstává silná navzdory tomu, že jsou pronásledovanou a diskriminovanou menšinou. Díky víře, která poskytuje nejen základy teologické debaty, ale především sílu k tvůrčí existenci v multikulturní komunitě, má jejich volání po dialogu a svobodě zvlášť silnou oporu.

V této atmosféře papež volá po respektu k náboženské svobodě, po skoncování s násilím, diskriminací a nenávistí. Připomíná učení II. vatikánského koncilu, že náboženská svoboda je vrcholem všech svobod. Je svatým a nezadatelným právem. Ať ji pojmáme jako individuální nebo společenskou, kráčí za hlasem svědomí v otázce náboženství a svobody kultu. Zahnuje svobodnou volbu náboženství, které uznáme za pravdivé, a veřejné vyznávání své víry. Možnost svobodně vyznávat své náboženství bez ohrožení života a osobní svobody.

Snad právě toto je jednou z myšlenek,

keré chce Benedikt XVI. předat dnešní Evropě. Protože paradoxně ve jménu svobody – a také modernosti a politické korektnosti – nepřestává prosazovat určitý vzorec antikřesťanských postojů a účinně se odtíná od náboženských kořenů, z nichž povstala. Možná už uvěřila, že bez víry, a tedy také bez teologických základů, vybuduje na zemi trvalý dialog, pokoj a blahobyt. Lze si samo-

zřejmě představit kontinent s kostely změněnými v galerie a posilovny, bez křížů na veřejnosti, bez hodnot jako manželství a rodina – považovaných za zastaralé, a mezi tím hrstku křesťanů skrývajících se před světem v jakýchsi novodobých katakombách. Bude to však ještě země, v níž může člověk dozrávat ke své plnosti? Bude to ještě Evropa?

Zdroj - rádio Vatikán

O. Samir Khalil Samir, SJ: Vliv křesťanů přesahuje statistické údaje

Libanon-Bejrút. Benedikt XVI. věděl, co mu hrozí v Libanonu, ale přesto tam jel. Kdyby ze strachu z ohrožení cestu odvolal, bylo by to pro blízkovýchodní křesťany velké antisvědectví – domnívá se P. Samir Khalil Samir.

Podle tohoto původem egyptského jezuitu a islamisty, který působí v Římě a v Libanonu, papež skutečně riskoval. Důležité však je, že tím vysílá nejen křesťanům, ale obyvatelům celého regionu signál: „jsem s vámi a nakolik mohu, chci s vámi sdílet vaše problémy“.

Stále mluvíme o poselství pokoje a nutnosti dialogu. Jaké jsou styčné body mezi křesťany a muslimy, v čem se nejnázne dorozumí v rámci hnutí, kterému se říká „arabské jaro“:

Především v sociálních otázkách, protože právě v této oblasti sehrávají církve na Blízkém východě velmi důležitou roli. Mnoho pracují pro chudé, emigranty a nemocné. Jsou aktivní v oblasti zdravotnictví. Druhou oblastí je kultura a především vzdělání. Celá polovina obyvatel Libanonu získala vzdělání na katolických školách. Týká se to také muslimů, kteří chtějí tímto způsobem zajistit svým dětem solidní základy – jak intelektuální tak morální. V Libanonu existují také velmi dobré křesťanské univerzity, na kterých studuje mnoho muslimů. Tak například na Univerzitě sv. Josefa, kde sám učím, je 35% muslimských studentů. Církev sehrává také

velmi významnou roli v procesu otevírání společnosti pro všechno to, co je dobré a pozitivní v západním světě. Křesťané plní funkci mostu mezi muslimským světem a Západem. S muslimy totiž sdílejí jazyk, kulturu a historii. A na druhé straně blízkovýchodní křesťany spojuje se Západem křesťanská víra, navzdory tomu, že západní svět podlehl dalekosáhlé dechristianizaci. Zvláštním polem působení je pro nás, blízkovýchodní křesťany, idea lidských práv, která se na Blízkém východě stále ještě neujala.

O. Samir Khalil Samir potvrzuje, že hlavní vliv křesťanů na vývoj oblasti se odehrává v akademickém prostředí. „Mnoho ministrů a diplomatů v mé vlasti, v Egyptě, absolvovalo katolické školy,“ dodává s tím, že vliv na společnost přesahuje statistické údaje. Na druhou stranu se netají s tím, že arabský svět je příliš ponořen do svých vlastních problémů, než aby věnoval papežské cestě větší pozornost.

Arabské jaro

Bělorusko – rozhovor s běloruským pastorem

Ve dnech 24.6. – 1. 7. 2012 sloužil na několika místech v České republice běloruský pastor Valery Šejbak. Na závěr jeho návštěvy jsme mu položili několik otázek.

Je církev v Bělorusku pronásledovaná? Jak vypadá současná situace?

V Bělorusku dneska nikoho nezavírají do vězení kvůli tomu, že je křesťan. Takže pokud bychom mluvili o pronásledování, jaké je třeba v muslimských zemích, tak to u nás nemáme. Jsou ale jiné překážky, jimž musíme čelit. Není žádné tajemství, že u nás vedoucí role patří pravoslavné církvi. Na evangelikální církve je nahlíženo víceméně jako na sekty a bývají často terčem očerňujících útoků médií. Náš církevní zákon byl cíleně přijat, aby evangelikální církve omezil. Podle něj je většina věcí, které vy považujete za zcela normální a samozřejmé (např. domácí skupinky nebo evangelizace v pronajatých prostorách) zakázána. Pro nás je to velmi těžká situace. Začnete něco dělat, a přitom víte, že v libovolném okamžiku mohou proti vám úřady zcela legálně zasáhnout, vaši činnost zrušit, dát vám pokutu, dokonce i posadit na několik dnů do vězení. To vše, alespoň oficiálně, ne za to, že jste křesťan, ale za to, že jste porušil zákon. Ale díky Bohu a díky modlitbám (mj. i vašim), mám pocit, že se v posledním roce začala situace alespoň v některých oblastech trochu zlepšovat.

Co to znamená, že církevní zákon byl přijat cíleně proti evangelikálním církvím?

Nejen pastoři, ale i právníci vidí, že ten zákon je hlavně zaměřen proti rozvoji evangelikálních církví. Na konci 90. let minulého století naši sociologové spočítali, že pokud evangelikální církve porostou stejným tempem, jako do té doby, tak během 50 let se Bělorusko stane protestantskou zemí (u nás jsou slova protestantský a evangelikální opravdu synonymy, což nás těší). To byly oficiální výsledky, které byly publikované v médiích. Režim na to zareagoval a příbližně od roku 2000 se značně zesílil tlak na

protestantské sbory.

Co se konkrétně dělo?

Začal proces, jehož cílem byla snaha zbavovat sbory sálů, v nichž se scházely. Mnoho velkých sborů v té době ztratilo místa ke scházení. Dělo se to tak, že prostě byla zamítnuta možnost prodloužení pronájmu. I náš sbor v roce 2000 přišel o sál, který jsme si předtím pronajímali mnoho let. Bylo nám řečeno, že je to rozhodnutí vyšších míst. Všechno bylo jakoby podle zákona. Ale zajímavé bylo, že to přišlo zcela náhle a mnoha sborům ve stejnou chvíli. V té době se několik sborů, i z různých denominací, střídalo na shromážděních v modlitebnách, které patří jiným církvím. A pak byl v roce 2002 přijat nový církevní zákon. Ten kromě např. již zmíněného zákazu pořádat náboženská setkání jinde, než v kostele, také církvím, které vlastní své budovy, zakazuje pronajímat sály jiným církvím. Po přijetí tohoto zákona se situace evangelikálů opravdu hodně zkomplikovala. Takže to všechno tak nějak na sebe navazuje: sociologický průzkum, ztráta možnosti pronajímat sály na shromáždění, potom zákon, který podtrhuje vedoucí roli pravoslavné církve a v mnoha bodech brání rozvoji jiných církví. Ale žijeme. I když uplynulé desetiletí, od roku 2000 do 2010 bylo pro nás opravdu velmi těžké.

A podařilo se režimu díky přijatým opatřením růst církve zastavit? Nebo stále platí, že během 50 let bude Bělorusko protestantskou zemí?

Ten proces se značně zpomalil, ale stále trvá. Já osobně bych ale ten pohled trochu rozšířil. Řekl bych ne protestantskou, ale křesťanskou zemí. Protože já znám i katolíky, i pravoslavné, nejen evangelikály, kteří opravdově milují Boha a snaží se žít na základě Božích slova. Jsou to lidé, kteří svůj život zasvětili Kristu a nepotřebují církevní politiku, která brání Božím věcem. Věřím, že jako křesťané můžeme pracovat v jednotě pro Boží cíle. Můžeme zůstat tím, kým jsme (katolíky, pravoslavnými, protestanty...), ale

dělat dílo, k němuž nás Bůh povolal. Přemýšlet o své zemi, o svém národě, modlit se za ně, nerozdělovat se vzájemně, ale spolupracovat na šíření Božího království.

Je vidět, že to běloruská církev nemá snadné. Jakým způsobem je možné vás podpořit, aby taková pomoc byla opravdu efektivní?

Především chci poděkovat za vaše modlitby a za morální i každou jinou podporu, kterou Češi Bělorusku dlouhodobě prokazují. Jsme za to velmi vděční a budeme moc rádi, když v tom vydržíte.

Pokud nám někdo chce pomoci i jinak, bylo by dobré podpořit vizi, kterou běloruská církev má. Směřovat pomoc konkrétně, aby to nebylo jen všeobecně a abstraktně „na Bělorusko“. Když budete podporovat konkrétní projekty, budete vědět, kam vaše pomoc jde a že právě na tomto díle máte svůj podíl.

Jak jsem již říkal, naše sbory existují v podmínkách, kdy mohou být v libovolné chvíli vykázný z místa, kde schází. To velmi komplikuje jejich práci. Proto se v současné době mnoho sborů se snaží vybudovat nějaké své vlastní prostory a získat tak co největší nezávislost na jiných subjektech. To je ale, kromě neobyčejně obtížných administrativních záležitostí, spojeno i s velkými finančními potřebami. Pomoci některému konkrétnímu sboru získat vlastní modlitebnu by proto v našem nestabilním prostředí bylo velkou pomocí. Mít vlastní sborové prostory

znamená mít alespoň určitou jistotu, že církev může rozvíjet svou činnost bez obav, že jí v tom bude úřady zabráněno.

Také je tu možnost podporovat některé naše projekty, zaměřené na vizi proměny společnosti. Mám na mysli např. křesťanskou osvětu, práci s mládeží, práci s alkoholiky a jejich rodinami, práci s dětmi z dětských domovů, vydávání křesťanské literatury apod. Takových projektů máme velmi mnoho. Pokud někdo bude mít zájem, můžeme jej spojit s konkrétními pastory a církvemi, aby se seznámili s jejich prací a vizí, kterou mají. Mezi našimi pastory je mnoho statečných lidí, a oni pro vás mohou být stejným pozeňáním, jako vy pro ně.

(plná verze rozhovoru byla uveřejněna v časopise Život víry 10/2012 str. 10-13; převzato a upraveno se svolením)

Církev „Rodina Boží“ (<http://familyofgod.by>) vznikla v r. 1993, od r. 1995 je členem „Sdružení křesťanů plného evangelia Běloruské republiky“. Valery Šejbak (38) je jejím pastorem od r. 1998.

Základní složkou života sboru jsou domácí skupinky. Sbor je zaměřen především na službu v sociální oblasti: má rozvinutou rodinnou službu (zahrnuje přípravu na manželství, službu manželským párům, pastorační manželství), v programu „Ospravedlněná a svobodná“ se věnuje ženám po potratu a v rámci rehabilitačního programu „Reformace“ pomáhají lidem zbavit se závislosti na drogách a alkoholu.

Robert Spencer - Existoval Mohamed?

– tak zní titul knihy historika a islamologa ze Spojených států Roberta Spencera. První z bodů, který vedl autora k vyslovení této na první pohled provokativní otázky, je fakt, že „Mohamedovu smrt v roce 632 poprvé zmiňují historické prameny až o sto let později“. Také historické zdroje národů porobených Araby nikdy nemluví o postavě Mohameda a neužívají ani pojmů islám či Korán; hovoří o saracénech, ismaelitech či hagariánech, ale nikdy ne o muslimech. Rovněž arabští dobyvatelé prvních šedesát let své vlády nepoužili na svých mincích a pamětních nápisech slova islám či Korán. Jen občas se vyskytne jméno Mohamed a minimálně ve dvou doložených případech je jeho jméno doprovázeno dokonce symbolem kříže. Velmi vážným problémem je pak samotný Korán, který podle islámských pramenů nebyl šířen před rokem 650. Arabové, Židé i křesťané zmiňují existenci Koránu až koncem 8. století,

tedy skoro dvě stě let po událostech, které tato kniha popisuje. Její posvátnost je nedotknutelná pod přísnými sankcemi, ale originál knihy se nezachoval. Tato a další fakta vedou Roberta Spencera k závěru, že islám, včetně postavy jeho zakladatele i samotný Korán je pouze dodatečným náboženským ospravedlněním dobovatelské politiky a sou-

držnosti Arabského impéria. Islám „je – podle Roberta Spencera - božské království, které je až příliš z tohoto světa. Boží hněv a soud, jimiž vyhrožuje, lze potkat nejen na onom světě, nýbrž i v tomto světě u těch, kteří ho šíří.“ - píše americký historik v knize, která nedávno v USA vzbudila velký zájem.

Milan Graser, rádio Vatikán

Pákistán - Mezinárodní společenství musí bdít nad procesem s Rimšou Masíhovou

Řím. Rimša Masíhová, jedenáctiletá křesťanská postižená dívka, křivě obviněná ze spálení návodu k četbě koránu, není mimo nebezpečí, tvrdí italský sociolog Massimo Introvigne. Představitel OBSE pro otázky rasismu, xenofobie a diskriminace křesťanů upozorňuje, že proces s dívkou plánovaný na 17. říjen nemusí znamenat konec jejího utrpení.

Z právního hlediska požívá dívka podmíněné svobody – byla propuštěna na kauci a pobývá se svou rodinou na neznámém místě, střeženém policií, aby se předešlo dalšímu možnému lynčování. V polovině srpna totiž děvče málem uhořelo poté, co ji rozlíčený dav za domnělé spálení posvátných knih polil benzínem a zapálil. Situace se komplikuje postavením fundamentalistického imáma Khalida Jadoona, který byl sám obviněn z Rimšiny manipulace, avšak poté bylo toto obvinění staženo.

Jak vysvětluje Introvigne, při procesu v polovině října bude posuzováno, zda spálené stránky příručky ke studiu koránu, ať již byly

děvčeti podvrženy jakkoliv, jsou srovnatelné s koránem samým. Pouze na znesvěcení či spálení koránu jako takového se totiž vztahuje trest doživotí; za hanobení islámu, koránu či Mohameda hrozí podle čl. 295-C pákistánského zákona o blasfemii trest smrti. Pakliže soud Rimšu osvobodí, dívka bude žít v trvalém nebezpečí před islámskými extremisty, a bude pravděpodobně donucena k pobytu v zahraničí pod změněnou identitou, zdůrazňuje Massimo Introvigne.

Mezinárodní společenství musí bdít nad průběhem procesu s Rimšou Masíhovou, vyzývá italský sociolog a dodává: Zároveň je nezbytné podpořit žádost Benedikta XVI. o zrušení pákistánského zákona o rouhání. Rimša nebo Asia Bibi nejsou jeho jediné oběti. Na základě zákona o blasfemii se v posledním čtvrtstoletí odehrálo 1800 procesů; toto nechvalně proslulé legislativní nařízení se stává zbraní hromadného ničení, namířenou zejména proti křesťanům, uvádí sociolog Introvigne.

Netolerance-diskriminace-nenávist

Rakousko. Vídeňská *Observatoř projevů netolerance a diskriminace vůči křesťanům* podala při Radě pro lidská práva OSN žalobu na Německou spolkovou republiku. Tato nevládní katolická organizace, které vícekrát vyslovil podporu také Svatý stolec, v šesti bodech viní Německo z nedodržování náboženské svobody. První bod obžaloby se týká zákazu domácího vzdělávání – tzv. *homeschooling*, na který by v alternativě ke státnímu školství měli mít rodiče právo. Ve

spolkových zemích dosud platí říšský školský zákon z roku 1938, který domácí výuku trestá peněžitými tresty či výjimečně i odnětím svobody. Jelikož pro rodiče neexistuje jiné východisko, často raději volí vystěhování do sousedního Rakouska či do USA.

Nejistý je i osud lékárníků, kteří se rozhodnou kvůli výhradě svědomí nevydat eticky sporné léky – např. antikoncepci či vakcíny vyvinuté destrukcí lidských zárodečných buněk. Výhrada svědomí lékárníků není v Německu

ukotvena zákonem. Definuje ji pouze právně nezávazný oběžník ministerstva zdravotnictví z roku 1986. Třetí bod obžaloby se týká neutuchajících agresí vůči pokojným pochodům pro-life aktivistů. Mnohdy nejsou státními úřady povoleny ani klidné manifestace v blízkosti potratových klinik. Vídeňská Observatoř dále viní německé soudy z banalizace protikřesťanské diskriminace, zatímco urážky jiných náboženství bývají trestány přísnějšími postihy. Pátý bod obžaloby se týká přibývajících vandalských činů, namířených vůči křesťanským kostelům a hřbitovům.

A konečně posledním sporným bodem je sexuální výchova v německých školách, od níž nemohou být školáci osvobozeni. Hodiny sexuální nauky, která často stojí v přímém

rozporu s morálním učením katolické a jiných křesťanských církví, jsou povinné. Evropský soud pro lidská práva již jednou – v roce 2011 – svým rozhodnutím (319/08) zamítl stížnost rodičů v této souvislosti.

Ačkoliv Německo je zemí, která se snaží respektovat svobodu vyznání, Observatoř projevů netolerance a diskriminace vůči křesťanům chce svou obžalobou upozornit na tendenci nakloněné roviny – od netolerance, která je kulturním fenoménem, se přechází k diskriminaci, vyjádřené v souboru právních norem. Třetím stádiem je skutečná protikřesťanská nenávisť. Nechceme-li k ní dospět, musíme zabránit dvěma předchozím stupňům, varuje rakouská Observatoř.

K zamyšlení a modlitbě

Írán - Jusef Nadarchání, íránský pastor, který byl v roce 2010 shledán vinným z odpadlictví a odsouzen k trestu smrti, byl nedávno propuštěn na svobodu.

Na soudním přelíčení 8. září bylo původní usvědčení pastora Jusefa z odpadlictví staženo. Místo toho byl usvědčen z obvinění týkajících se jeho evangelizačních aktivit a odsouzen ke třem letům odnětí svobody. Do nově vyměřeného trestu však byl započítán čas, který již pastor ve vězení strávil (dva roky a 11 měsíců). Soud navíc přijal složenou kauci a propustil křesťana na svobodu o měsíc dříve.

Pastor Jusef se tak znovu shledal s manželkou a dvěma dětmi.

Jusef Nadarchání s manželkou

Nigerie - Nigerijští policisté zatkli vládního činitele v návaznosti na incident z 6. srpna, při kterém útočníci postříleli 19 účastníků křesťanské bohoslužby a dva vojáky ve městě Otite ve spolkovém státě Kogi. Yahaya Karaku, speciální poradce guvernéra v Kogi, byl zadržen kvůli podezření z účasti na přípravě přepadení modlitebny Deeper Life (Hlubší život). Při útoku zahynul také pastor společenství.

Toto podezření je dalším náznakem možné infiltrace radikálních muslimů do nigerijských vládních struktur. Nigerijský křesťanský prezident Goodluck Jonathan letos v lednu ve svém projevu v místním kostele prohlásil, že v jeho vládě zasedá několik členů Boko Haram.

Nigerijští křesťané jsou poslední dobou terčem útoků islamistické radikální skupiny Boko Haram prakticky neustále. Jen v letošním roce radikálové zavraždili několik desítek křesťanů. Skupina usiluje o zavedení islámského právního řádu v celé Nigérii.

Zdroj: Hlas mučedníků

*„Kdo dává, dostává mnohem víc
přijme...“*

sv. František z Assisi

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli

Adamík František, Mgr. Adlt Miroslav, Balnarová Hermína Bayer Tomáš, Benda Jan, ing Beneš Karel, Benák Vladimír, Dr Beránek Alois, Mgr Biskupová Petra, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechovi, Bobůrková Laura, Borková Hana, Boráková Zdenka, Brich Václav, Brůhová Františka, Burget Radek, Busková Milada, Běhanová Ludmila, rodina Bělohradských, Bílek Josef, Cabejšková Marie, Mgr. Cano Miroslav, Chutná Františka, MUDr Cinek Ondřej, Dastikovi Anna a Jan, Daňková Eliška, Doležel Radek, Dolníčková Hedvika, Donovalová Miloslava, MUDr. Dragon Jaroslav, Dreslerová Jindřiška, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Dušílkovi, Evanžinová Františka, Eyeroová Jana, Faicová Josefa, Faifer Adolf, Ing Fajmon Vladimír, Felner František, Fojtík Josef, Fojtík Václav, Fojtů Zdeněk, Francová Helena, Frydrychová Věra, PhDr. Gleisner Karel, Gregorková Václava, Hanák Martin, Herynková Miloslava, Hessová Marta, Hlostová Marta, Holečková Běla, Ing Holub Vítězslav, Holubcová Květa, Holubová Ludmila, Holá Jaroslava, Horák Martin, Hradská Vlasta a Josef, Hříň Milan, Ing. Huková Růžena, Hurbiš Josef, Hučínová, Hána Vojtěch, Hánová Věra, Janatovi Jana a Petr, Janousek Martin, Janovská Hana, Janů Věra, Jargusová Anděla, Jarkovský Vojtěch, Jelínek Severín, Jeřábek Bedřich, Ing. Kácalová Vladislava, Kadlecová Pavla, Kalčík Josef, JUDr. Ing. Karas Jiří, Kavanová Alena, Kašicová Jaroslava, Klabal Ivan, Klapetek František, Kleinerová Jarmila, Klemesová Jaroslava, Klímková Anna, Knob Vilibald, Knotková Marie, Kohoutová Marie, Kolečkářová Anna, Kolářová Hana, Kopečná Jiřina, Kostrhoun Vítězslav, Kozák Jan, Košátková Olga, Krajíčková Jana, Krejčí Miroslav, MUDr. Krejčířová Dana, Král Karel, Králíková Blažena, Kubalčíkovi, P. Kubát Jan, Kunzová Zdenka, Kučáková Veronika, Kvapil Martin, Kytl Václav, Křivková Marie, Křížková Františka, Křížková Hana, Lazebníček Lukáš, Ing. Linhart Milan, Lišková Marie, P. Lukáček Andrej, Machač Jan, Machynková Marie, Malečková M., Malečková Štěpánka, Malinská Marie, PhDr. Mančalová Jana, Ing. Martinek Cyril, Mazancová Jana, Melicherová Maria, Michalová Olga, ing Mikeš Pavel, Mikulášková Jaroslava, Ministrová Bohumila, Mužíková Eliška, Mužíková Milada, Müllerová Otilie, Ing. Navrátil Jaroslav, Nováková Anežka, Nováková Daniela, Nováková Veronika, Němcová Eva, Doc. Ing. Němec Ivan,

Oháňka Miloslav, Ondruš Jiří, PharmDr. Ondráčková Marie, Pachtová Marie, Palata Karel, Papež Bedřich, Páralová Marie, Pavelková Eva, Pavlíková Bohumila, Pavlíková Vlasta, Pernický Jan, Petrovická Blanka, Petrášková Božena, Peřinová Zdenka, Pikeš Václav, Pincovi Alena a Petr, Podestátová Jaroslava, Pokorná Marie, Polášek Karel, P. Mgr. Poláček Bohumil, Pomkla Petr, Pospíšil Mojmir, Potůčková Sylva, Pouličková Marie, Prasková Elfrida, Prchlíková Jarmila, Páralová Marie, Radíková Marie, Rančík Jan, Reichenbach Josef, Rybářová Mária, Rybářová Jana, Salvetová Markéta, Sarofinová Ludmila, Sbor křesťanské společnosti, Schindler Stanislav, Ing. Sedlák Jaromír, Sedláček Jan, Skotnicovi Marie a Jaromír, MUDr. Skovajsa Petr, Sládek Jan, Slámečková Marie, Smolíková Hana, Smrčkoví Jan a Marie, Solanská Jana, Sovadinová Marie, Stejskal Ivan, Stoklásek Josef, Strbák Josef, Stroner Adolf Bedřich, Svrčina Miroslav, Syněk Luděk, Synková Marie, Szczurko Jan, Széntiványi Richard, Ing Tichý Borek, Tkáč Lumír, Tomek Jan, Tomečková Marie, MUDr. Truhlářová Magdaléna, Trunčíková Ema, Tutokyová Hana, Uhlík Václav, Mgr. Uhrová Marcela, Vacková Slávka, Vala Miroslav, Valentová Lidmila, Valentová Marie, Valer Tomáš, Valerová Renata, Valná Krista, Ing Vančura Jiří, Vaněk František, Vaněk Přemysl, Varmužová Drahomíra, Vaverková Eva, Vaňková Anna Vaňková Jiřina, Veverová Marta, Vításek Josef, P. Mgr. Vlček Josef, Vochoc Jan, Vojáčková Marta, Voláková Drahomíra, Vondrák Luděk, Votíková Božena, Pharm.Dr. Vylíčil Lubomír, Výšková Ludmila, Wiselka Emanuel, Zantová Klára, Zapletal Ladislav, Zechovská Monika, Zeman Dušan, Zemanová Jiřina, Zikmundová Anežka, Zoubek Ratmir, Záleských Jaroslav a Jitka, Závalovi, MUDr. Zítková Ludmila, Mgr. Šalda Jiří, Šenk Václav P. Mgr. Šich Josef, Šimková Olga, Šimánková Milena, Šnajdar Martin, Šouláková Marie, Špacír Petr, Štajnar Metoděj, Švecová Anděla, Šťastný Jakub, Ing. arch. Žalud Stanislav, Ing. Žingor Daniel, Žlebek Jiří, Žižalová Marie, ČCE Plzeň, Čechová Marta, Čermuška Pavel, Čápek František, Rezníková Olga, Říhová Hedvika, Řk. farnost Bohdalov, Řk. Farnost Havířov Prostřední Suchá, Řk. farnost Starý Jičín, Řk. farnost Louňovice pod Blaníkem...

Děkujeme také všem, kteří nechtějí být uváděni nebo jejichž jména nebyla čitelná nebo jsou dárci anonymní.

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

Placeno převodem
982507-0334/2011
Nové Město nad Metují
549 01

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

**Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 11**

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

**ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300**

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá
Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk Lukášek Nové Město nad Metují

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.